

Forslag

til

Lov om ændring af lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel.

(Ændring af arbejdsgiverperiodens længde).

Fremsat den 22. august 1977 af *Christophersen (V)*, *Anders Andersen (V)*, *Poul Hartling (V)*, *Ninn-Hansen (KF)*, *Poul Schlüter (KF)*, *Stetter (KF)*, *Arne Bjerregaard (KrF)*, *Chr. Christensen (KrF)* og *Jens Møller (KrF)*.

§ 1.

I lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel, jfr. lovbekendtgørelse nr. 455 af 7. september 1976, som ændret ved lov nr. 262 af 8. juni 1977, foretages følgende ændringer:

1. I § 3, stk. 1, ændres „5 uger“ til: „1 uge“.
2. § 7, stk. 2, ophæves.
Stk. 3 bliver herefter stk. 2.

§ 2.

Loven træder i kraft den 1. oktober 1977.

§ 3.

Socialministeren bemyndiges til at fastsætte de nødvendige overgangsbestemmelser.

Bemærkninger til lovforslaget.

Almindelige bemærkninger.

Sygedagpengeordningen belaster virksomhederne med op mod 4 pct. af lønudgifterne. I visse brancher, der betyder meget også for eksporten, er procenten højere. Dersom det offentlige delvis overtager udgifterne til sygedagpengeordningen, vil det betyde en følelig formindskelse af omkostningerne, og danske varers konkurrenceevne både i eksporten og på hjemmemarkedet vil kunne forbedres. Denne forbedring af konkurrenceevnen vil være en realitet, uanset hvorledes man i øvrigt bedømmer udsigterne for lønudviklingen i de nærmeste år.

Lovforslaget går ud på, at det offentlige overtager udgifterne for den 2. til og med den 5. sygeuge. Det vil sige, at virksomhederne fortsat selv skal afholde udgifterne ved den første uges sygefravær.

Ifølge socialministeriets notat af 17. august 1977 vil det offentliges udgift ved gennemførelsen af lovforslaget være væsentligt under 1 mia. kr. Dersom lovforslaget gav det offentlige merudgifter både for alle offentligt og alle privat ansatte, er det oplyst i notatet, at den samlede omkostning ville andrage 1.175 mill. kr. Da lovforslaget imidlertid kun giver øgede udgifter med hensyn til den private sektor,

vil omkostningen for det offentlige blive reduceret med en meget betydelig del i forhold til sidstnævnte tal.

Forkortelsen af arbejdsgiverperioden vil muligvis nødvendiggøre revision af visse af lovens bestemmelser i øvrigt, men dette skønnes at kunne gennemføres senere under hensyn til den i § 3 givne bemyndigelse.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser.

Til § 1.

Til nr. 1.

Arbejdsgiverperiodens længde begrænses fra 5 uger til 1 uge.

Til nr. 2.

Under hensyn til den foreslåede forkortelse af arbejdsgiverperioden foreslås det som en konsekvens at ophæve arbejdsgiverens adgang til at kræve lægeerklæring, som hidtil på opfordring har skullet præsteres ved sygdom af mere end 2 ugers varighed. Lægeerklæring vil, efter at det sociale udvalg har overtaget dagpengeforpligtelsen, kunne kræves af dette i medfør af lovens § 20.

Bilag.**Lovforslaget sammenholdt med gældende lov.***Gældende formulering.*

§ 3. Lønmodtagere, der ved sygdommens indtræden har været beskæftiget hos arbejdsgiveren mindst 40 timer inden for de sidste 4 uger, og som ikke får udbetalt fuld løn under sygdommen, har ret til fra arbejdsgiveren at få udbetalt dagpenge i 5 uger regnet fra 1. fraværsdag (arbejdsgiverperioden).

§ 7. Stk. 2. Under sygdom af mere end 2 ugers varighed kan arbejdsgiveren kræve, at lønmodtageren fra sin egen læge eller fra en specialist, som er valgt af lønmodtageren, fremskaffer nærmere oplysninger om sygdommens varighed. Udgifterne afholdes af arbejdsgiveren. Opfylder lønmodtageren ikke denne pligt, uden at der foreligger fyldestgørende begrundelse herfor, bortfalder retten til dagpenge fra arbejdsgiveren.

Forslaget.

1. I § 3, stk. 1, ændres „5 uger“ til: „1 uge“.

2. § 7, stk. 2, ophæves.